

Lykketoft (S):

Det er på et usædvanligt tidspunkt af året, vi skal til igen at diskutere finansloven. Det er jo ikke nyt og ukendt stof, vi skal tage stilling til. Ikke uventet bygger forslaget på det samme politiske grundlag, som vi kendte fra regeringen lige før valget. Jeg skal gerne kvittere for nogle af de ændringer, der er sket i forhold til den gamle regerings udspil i august måned.

Regeringen har på forhånd erkendt, at der ikke i det her Folketing kan findes flertal for at forringe vilkårene for de handicappede og for andre på førtidspension. Den har forstået, at det ikke er muligt at skabe vaklen i flertallet bag SU-reformen og lave nedskæringer for de uddannelsessøgende, og den har opgivet at gøre sit tredje forsøg på at komme igennem med nedskæringer i den individuelle boligstøtte. Det er godt nok. Men det er stadig trist at tænke på, at tankerne om disse nedskæringer overhovedet blev født.

Nu har vi altså forlæggert her, og som mit partis formand har sagt, ønsker Socialdemokratiet, at en finanslov vedtages hurtigt, så alle offentlige myndigheder ved, hvad de skal disponere af midler i 1991. Men vi vil komme med en række ændringsforslag, der kan forbedre finansloven. Det er ikke, fordi vi tror, at ændringsforslag til finansloven i sig selv er nok til at forme en aktiv, beskæftigelsesfremmende og mere miljøvenlig økonomisk politik, men det kan give et lille bidrag i den rigtige retning, medens vi venter på mulighed for at skabe et stabilt flertal for en mere langsigtet indsats.

Hvad er så grundholdningen i Socialdemokratiets ændringsforslag? Ja, den er absolut ikke, at store udgiftsstigninger er vejen til et lykkeligere samfund. Vi ønsker at skabe et solidt grundlag for et lavere skattetryk og et lavere udgiftstryk, men vi erkender og vi vedkender os sammenhængene i vores velfærdssamfund.

Vi vil altid være rede til at tage opgøret med dem, der vil bilde folk ind, at det her samfund kunne fungere harmonisk, selv om vi fjernede titusinder af stillinger i den offentlige sektor, selv om vi afskaffede fundamentale serviceydelser, selv om vi forringede levestandarden for dem, der er afhængige af overførselsindkomster. En stor og velfungerende offentlig sektor, der er i stadig forandring, under stadig fornyelse, er vores målsætning. Den skal have midler, og den skal have handlefrihed til også

at hjælpe med fornyelse og forandring og udvikling i den private sektor.

Hvis det samspil kan sikres, vokser skattegrundlaget, og så bliver der lyst i rækken af dem, der i dag ufrivilligt lader sig forsørge af fællesskabet, og så kan vi i stedet give dem lov til at bidrage til højere velstand i vores samfund.

Derfor er vi også i forhold til den offentlige sektor fordomsfri over for nye strukturer, over for udlicitering, over for at lære af den private virksomhed. Vi er også indstillet på en endnu mere vidtstrakt decentralisering, hvor vi går ud med stor lydhørhed over for de lokalt offentligt ansatte og over for brugerne, og hvor vi i højere grad end nu lægger økonomi og ansvar ud til den enkelte institutions ledelse.

Vi ønsker en sand afbureaukratisering og decentralisering i stedet for hr. Bertel Haarders 17.000 . . .

Formanden:

Undervisningsministeren!

Lykketoft (S):

Undskyld, hr. formand, men det var et begreb, jeg talte om.

Formanden:

Jeg må dog tilføje, at begrebet er minister.

Lykketoft (S):

Vi ønsker en anden undervisningsminister og ikke 17.000 forskrifter.

Regeringen snakker meget om regelforenkligning. Det, regeringen har lavet af regelforenkligning, er meget lidt og ofte lidt farceagtigt.

Regeringen taler om afbureaukratisering, og det store projekt, man har gennemført under den overskrift, har udviklet sig til en sand katastrofe i forhold til at sikre de offentlige indtægter, nemlig den nedskæring, der er sket i skatteforvaltningen. Det giver nogle ringe ud i samfundet, som skaber nogle helt uhyggelige konsekvenser. Vi ved jo, hvor svært det er for kommunerne at få budgetterne til at hænge sammen. Vi ved jo, hvordan ventelisterne til daginstitutioner og sygehuse vokser, hvordan dagplejetimer i kommunerne nedskæres. Det er alt sammen noget, der har sammenhæng med, at det kommunale indkomstgrundlag smuldrer unødigt i disse år, fordi man har lavet en ned-